

3 Cena Numeru
centy w Krakowie, Podgórze
i na prowincyi.

PRENUMERATA

między 15 marca a 30 kwietnia 1909. Druk z dostawą do domu
na pocztę i przesyłką pocztową 1 Kor. 30 hal —
Prenumerata na miesiąc 4 kor. 50 h., 2 k. 1 n.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, Rynek gl. L. 8, Tel. 627.
Redakcja: przyjmuje od godziny 11 do 12 w południe. — Ekspedycja
„Nowin” w drukarni Rynek gl. L. 8.

NOWINY

Dziennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

OGŁOSZENIA

za wiersz po 10 hal, za każdy następny po 10 hal.
Koszt ogłoszenia po 1 kolumnie od 10 wierszy, 10 hal.
Nadawca za wiersz po 10 hal, opłaty na
każdej stronie po 3 Kor. — Zaliczki 20 Kor. za tydzień.
Inzeraty prowadzi w swoim zarządzie M. Hupczyński.
Administracja „NOWIN”: Rynek gl. L. 8.
otwarta od 9—11 w południe i od 4—6 popołudniu.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja
Sokołowskiego, Pasaz Hanusmana L. 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, Rynek gl. L. 8, Tel. 627.
Redakcja: przyjmuje od godziny 11 do 12 w południe. — Ekspedycja
„Nowin” w drukarni Rynek gl. L. 8.

Redaktor Naczelny:

LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 627)
od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze Rynek gl. L. 8, i p.
Rękopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Gra Serbii — a sfery wojskowe w Wiedniu.

Siedząc na podstawie telegramów zagadkową
dwumaczną dyplomatyca „robotę” Serbii, od-
nieść się musi przekonanie, że Serbia chce tylko
zykać na ozwie, aby okazywać swe przygotowa-
nia wojenne. Rząd serbski zapewnia o swych „lo-
tencyach” pokojowych, ale równocześnie apeluje
do mocarstw europejskich i żąda, aby
one rozstrzygały o sporze austro-serbskim, jeżeli
kwestye anektacji i kwestye rzeźbienia ekono-
micznego i politycznego niezawisłości Serbii uwa-
żają za sprawę „miedynarodową”. Tymczasem
rząd Serbii srobi się i fortynkuje na nabo, a ma
nadziej, że może i Rosya pochylić na swej stronie
przygotowania wojenne.

Taka jest obecna taktyka Serbii. Co sądzi o
niej w Wiedniu?

W Wiedniu do tej pory przyjmowano wszyst-
kie propozycje Serbii z lekceważącym spo-
kojem. Ale obecnie, jak się zdaje, w sferach dy-
plomatycznych w Wiedniu bierze górę przekonanie,
że nie podoba obecnemu stanowi rzeczy dłużej to-
lerować. Następca tronu, arcyksiążka Franciszek
Ferdynand, który wielkim szafanem dary szefa
sztabu generalnego Conrada von Höfendorfa, wy-
wrzeli do Wiednia, co zapewne będzie miało
poważną styczność. Wojskowe sfery wiedziele, że
nie ma sprawy z tego, że krótko, kilka tygodni
trwająca kampania z Serbią byłaby mniej koszto-
wną niż obecny zbrojny pokój, wymagający od
armii wielkich wysiłków.

Jestli wogóle ma przyjść do wojny, to naj-
lepiej, aby przyszedł teraz w najbliższym czasie, kie-
dy Austria w zupełności jest do walki gotowa
i może działać z drugą ręką. Przewlekanie ob-
ecnego szturmu i okazywanie Serbii, nad-
to pogarsza sytuację europejską, bo Rosya sy-
skuje także możliwość zorganizowania swego dy-
plomacji wojny. Austria, wsparta o Prany, jest
pewna, że w chwili obecnej nikt nie odważy się
stać jej w drodze, gdy chce Serbię „ukarać”.
Za rok może jednak sytuacja się zmienić.
Kwestya wojny zaważyła dość w zupełności od te-
go, czy decydują sfery wojskowe w Wiedniu
urządkują kampanię na polityczniejszą od kry-
tyczną dyplomatyki, które na finansach Aus-
trii ciężko się odbija.

Telegramy pisać na str. 3.

Król Piotr Karadżordzewicz. Mikolaj ka. Czarnogóry.

Armia austro-węgierska — a sfery Serbii i Czarnogóry.

Austro-Węgry, około 13 razy tak wielkie jak
Serbia i Czarnogóra i posiadające ludność o 44
miliony dłużej, niż Serbia razem z Czarn-
ogorą (Serbia 2,600,000, Czarnogóra 905,000 lu-
dności) posiada następujące siły ludowe:

460 batalionów piechoty wspólnej, 118 bato-
lionów obrony krajowej i 95 batalionów kon-
wów: razem te piechoty zdolnej, każdej chwili
wyruszyć w pole 680,000 ludzi. — Orszak składa się
z 262 swadronów kawalerii wspólnej, 41 swadronów
obrony krajowej austrijskiej, a 60 swadronów
obrony krajowej węgierskiej, razem 55,000 lud i
32,000 karabinów małtcherowickich. Artylerya

zad, obecnie zreorganizowana, składa się z 240
baterii polnych i 24 baterii konnych, razem ar-
mat 1596 najlepszego systemu, a 96 baterii gór-
skich, zaopatrzonych w 100 armat i 87 baterii
ciężkich, posiadających 108 armat. Razem tedy ar-
mat 1744.

Artylerya walowej 18 batalionów o 18,000 lu-
di i 18 batalionów technicznych o 30,000 ludzi.

W razie wojny mogą Austro-Węgry postać na
plac boju 900,000 ludzi wojsk liniowych, z 180
tysięcy ludzi obrony krajowej i 500,000 rezerwy
zapasowej, oraz 2,000,000 popołudniowego ruszenia.

Serbia oblicza siły pierwszego powołania, wła-
ściwej armii polowej, na 125,000 ludzi, jest to
jednak cyfra fikcyjna, nie możliwa do osiągnięcia
w rzeczywistości. Drugie powołanie miałyby wy-
nosić 100,000 ludzi i tworzyć drugą armię. Zda-
niem fachowców i ta liczba istnieje jedynie na
papierze, w rzeczywistości oddziały drugiego po-
wołania mogłyby jedynie wypełnić luki głównej
armii. Istnieje też jeszcze trzecie powoła-
nie, obejmujące siły w wieku 37 do 44 lat,
cełowne na 80,000 ludzi; wobec niedostatku
umiejętności i braku wyposażenia praktycznego,
nie można go jednak wcale brać w rachubę. Ar-
tylerya wraz z baterią górską i haubicami liczy
68 baterii po 6 dział.

Uzbrojenie armii serbskiej niegdyś w ostatnim
roku zreorganizacji. Z zaciągniętą we Francji w
r. 1907 p. 5-tych w kwocie 95 milionów franków,
wydano 46 milionów na armię. Manowale ku-
piono u Schmidta w Crenku 324 armat styl-
kustrelnych, któreśi uzbrojenie pierwsze powoła-
nie, posiadała gdy dotychczasowo działa 8-anty-
metrowe przeznaczono dla drugiego powołania.
Dalej wydano 12 milionów na 30,000 maszerow-
skich karabinów, 50 milionów naboju i przerobie-
nie 80,000 karabinów Koka na maszynowe.
Wzrosła 3 miliony wydano na uzupełnienie wy-
ekwipowania.

Materiał ludzki armii serbskiej jest bardzo do-
bry: żołnierze jest zdrowi, odważni i dość intelli-
gentni. Główną przeszkodą jest korpus oficerski.

W każdym razie Serbię nagabyły w bój wy-
prawy około 120,000 linowej piechoty, 8,500
jazdy i 495 dział.

Czarnogóra (z ludnością 905 tysięcy, czyli o
100 tysięcy więcej niż jest obecnie w Krakowie)
posiada: armat ciężkich 40 sztuk, 18 karabinów
maszynowych i 44 dział lekkich. Siła wojenna
I. powołania 20,000 ludzi, II. powołania bez bro-
ni 10,000 ludzi.

Zbrojenia Austro-Węgrów.

„Zeit” donosi o przygotowaniu i zbrojeniu po-
czynionych przez Austro-Węgry w ostatnich 4 miesi-
cach. W tej chwili, gdy rozpętał się konflikt z Serbią,
sytuacja wojska austro-węgierskiego była najniekor-
zystniejsza, wobec zastój panujący w armii i powoda
konfliktu z Węgrami. W przeciągu czterech miesięcy
jednak zrobiono tyle dla armii, że jej sprawność i bi-
towość stała na wysokości równą wszystkim państwom
armiom europejskim.

Następnie podaje „Zeit” szczegóły zarządzeń woj-
skowych i zbrojeń, dokonanych w tym czasie. Między
innymi wyposażono artylerję w nowe armaty, któ-
rych nabyto 1908. Dalej w zgłosz się nastąpiła, a w
ogół nastąpi w najbliższym czasie zaopatrzenie pał-
ków w karabiny maszynowe w ilości 2800.

Koszt tych przygotowań wynoszą: już przeszło 160
milionów koron. Każdy dzień utrzymania wojska w tym
czasie w Buł i Hercegowinie kosztuje 180,000 kor.
Razem koszt utrzymania wojska w Buł i Hercego-
winie wynoszą dotąd przeszło 80 milionów koron.

Na ślizgawce.

(Podłuchane przez reportera).

Nie potrzebuję ci chyba, moja lito, powtarzać,
abyś lekkożydzie nie zawierała na ludzi znajomości
i wytykała młodzieńców odpowiedzi...

— Niby to tak łatwo?

— Bardzo łatwo, trzeba tylko umieć patrzeć. Na-
przykład, na ślizgawce najłatwiej znaleźć i ich stonczki
poznąć — po rękawiczkach. Młodzieniec, noszący po-
rządne ciepłe, skórzane rękawiczki, prawdopodobnie
jest materiałem pożądanym. Największą ostrożność

Przed ołtarzem z trupich czaszek. (Patre „Ze świata”).

trzeba zachować wobec rękawiczek widokowych, ta-
kich, wiesz domowej roboty. Jeżeli są porządne, to
kawaler widoczna ma już narzeczoną, która mu je
zrobiła. To jeszcze pół biedy, bo ty ze swoją urodą
mogłabyś spróbować walki. Ale najgorzej, jeżeli takie
rękawiczki, są starannie naprawione. To dowodzi, że
młodzieniec ma siostrę starszą, albo ciotkę jaką, która
chce w jego domu znaleźć przytulnie na starość. W ta-
kim razie szkoda najmniejszego zachodu.

— W takim razie, mam, wiesz, ciemnieć dla
Józefa, tego brunetka, który wczoraj za mną tak
długo hulał. Wiedziałam, że ma bardzo ładne
skórzaną, faterkiem podobną rękawiczkę...

— Doskonale!

— ... a co ważniejsze, rękawiczki były w dwóch
miejscach rozprute!

— Wipe on?

— Wipe zapewne niema takiej siostry, albo ciot-
ki, o jakich mama mówiła!

— Iż! Dama jestem, że mam tak rozprute ad-
jekt! Probił więc przysiągnąć łogę pana Józefa i...

niech ci Pan Bóg dopomaga!

Dr Władysław Dulega,

nowy minister dla Galicyi.

Dr Dulega (ur. w r. 1851) dla swego najmniejszego
objętości i taktu w postępowaniu jest jednym z najpo-
pularniejszych polityków polskich. W parlamencie zasiada
od r. 1897, należy do stronn. demokratycznego. Zgło-
szenia zamiarów swych wczorajszym nocy.

P. Abrahamowicz ma dość polityki.

Był minister dla Galicyi p. Abrahamowicz
wyjeżdża do Wiednia na południe, złożony man-
dat pociągu do Rady państwa.

P. Abr. wybrany został w okręgu miejscim
Rurdol-Zydzawce, w którym odbył się muszę po-
wonne wybory.

Napad bandycki w Krakowie.

Niesłychanie szkodliwy napad bandycki, przygo-
minający stonczki w Królestwie Polskim, walar-
mował wczoraj miasto i pobił się policyjnie do naj-
niebezpieczniejszego śledztwa.

Napad dokonano wczoraj wieczorem czterech
bandytów, uzbrojonych w rewolwery, na rodzinę p.
Isaaka Grajowera.

Isaak Grajower, liczący lat 65, jest właście-
cielem kantoru wekslarzkiego przy Ryńku gło-
wnym 1. 33. W piątek o godzinie 4 wrócił na
szesna do domu. P. Grajower zamieszkuje mieszkanie
przy al. Zwierzynieckiej 1. 18 w swojej
kuchni w oficylnie na I. piętrze. Mieszkanie
składa się z kuchni, pokoju jadalnego, sypialni
i saloniku. W mieszkaniu znajdowała się i
siedziała przy stole, siostra Grajowera, Małka, 60 lat
licząca, a w pokoju krzątała się ich wychowanka,
28 letnia Rachela Brandendorfer. — W kuchni
spala na łóżku służąca Schifra Dann, 24-letnia.
Świeciło się tylko w pokoju, gdzie znajdował się
Grajowerowie, w kuchni i w saloniku za pier-
szym pokojem było ciemno.

Dostęp do mieszkania p. Grajowera jest utru-
dniony. — Treść przejść przez bramę i się
domu frontowego, następnie przez drugi podwo-
rce, zabudowany i zamieszkały gęsto
przez rodziny mieszkające; dopiero
w końcu podwórca, w drugiej oficylnie znajduje
się mieszkanie p. Grajowera. Tu do mieszka-
nia prowadzi z zewnętrznej budki metalowa
w drewnianą przybudówkę ciemną i stromą
schody.

Napad.

O godzinie wpół do siódmej wieczorem wszedł
nagle do kuchni jakiś mężczyzna, wysoki brunet,
a ciemną brodą, z twarzą oszaloną czerwonym
obuskiem. — „Czy nie ma tu mojej żony?” — za-
pytał służącą i nie czekając odpowiedzi wpadł
do pokoju, gdzie siedziała Grajower. Za pierwszym
bandytą wpadło do mieszkania trzech innych.

Jeden pociął dłoń starego Grajowera

Trwalsze od wiedeńskich gotowe ubrania
wyrobu
a nie droższe
własnego

w ZWIĄZKU katolickich krawców
w Krakowie, ul. Floryańska 7 (tuż przy rynku).
Specyalny dział na zamówienia podług miary.
Wielki skład sukna, kamgarów, szewców krajowych i zagranicznych.

dwa inni chwycili Grajowerową i młoda wychwalać; eswarci bandyta samotał się ze słuchac, grzotę jej rewolwerem, gdyby kryczala i pytała jej, gdzie złożone są pieniądze. Słuchacz wyrwała się jednak, wbiegła do sieni i na schody, wołając ratunek.

Na korytarzu słuchacz zajął się na podwórku kilku ludzi, a bandyta zrozumiał, że rałunek się nie powiódł, rzucił się do schodów i zbiegł ze schodów. — Jednego z bandytów przytrzymał srawe, p. Flakowicz; bandyta strzelił z rewolweru, chybił, lecz w ten sposób uwalnił się z rąk przetrastenców. Następnie strzelił do biegającego za nim syna stróża, również nieskończono.

Być może także, że bandyta strzelił i z uciekającego słuchacza. Jeden z rabusów uciekł w kierunku plant trzej inni pomknęli ku Radwie względnie w ulicę Smoleńską, nie wstrzymując przez nikogo.

Słuchacz i ryopis bandytów. Z szalonymu pesterku na prz. ulicy Flakowicz przybył pierwszy na miejsce agent p. Heliak, następnie zjawił się prechodzący ulicą agent p. Chojnacki.

W kilka minut później przybyli radca Swolien, kom. Krapiański i dr. Broskiewicz z inspektorem Bron. Karzem i kilku agentami. Przybył także nieludowy dy. Flakowicz. Kolo kamienicy zebrał się tłum ciekawych.

Słuchacz ustalił, że napad był dokładnie planowany, s jeden z bandytów znał widocznie stosunki Grajowerów.

Napastnicy wszyscy byli w średnim wieku, trzej wyglądali inteligentnie, eswarci, jakby pochodzili ze sfery robotniczej.

Pierwszy bandyta, który wszedł do mieszkania, ma być wynajętym kmetem; miał na sobie długie ciemne eswarci, palto i ciemną białą na szyi. Drugi o blond włosach, przystojny, średniego wzrostu. Innych ryopis dotychczas nie ustalono. Znalezione na stojącej przez jednego z bandytów nowy kalosz rosyjski, oraz eswarci i eswarowa. Ważne te ślady ustawił słuchacz.

Jak se rzeźni mieszkańców domu, a zwłaszcza pani Skórnową wynika, bandyta kręcił się w srode i eswarce po sieni i podwórku domu.

Komisia policyjno-sądowa w sobotę. W sobotę po godzinie 10 rano udała się na miejsce kamienicy, nieludowy z dr. Langa, sądnego śledczego dra Nowotnego, radcy pol. Swolien, lekarscy sąd. dra Kwiatkowskiego, dra Kobaczewskiego i snk. Róžanski i przewodniczącego eswarowego śledczego (w chwili oddania niniejszego numeru do druku t. j. około godziny 9-giej, raczona komisia jeszcze urzędowała na miejscu). Powołano także inż. p. Romanowskiego celem sporządzenia planu lokalności.

Lekarscy konstatawali z wyjątkami odar napadu obrzuci na szyi i zgwieńcie krtań, wywołane silnym daniem, oraz sfice od pibela. Wychwycano p. Grajowerow, która rabus powoli na podłogę ma wielki guz na głowie.

Iasp. pol. p. Karca znalazł ślad kół na ścianie na podwórku i gile patrony. Stwierdzono, że bandyta dła trasy strzelał i nżyli brownina.

Komisia policyjno-sądowa ma trudne zadanie, bo ryopis, podane przez wystrastzone eswarci napadu, różnią się i nie dookładnie.

Znalezione także drugi kalosz; znalazł go jeden z pracowników w drukarni Anceya. Kalosze są nowe i w dobrym gatunku. Natomiast eswarowa eswarci, porostawiona przez bandytę, jest brudną eswarą, która omć śledziem. (Zachodzi więc poniekąd sprzeczność między dostatim wyglądem bandytów a tą ordynaryjną eswarą).

Zarus w nowy rzeźni ryopis bandytów do strzeli granatowych, przeszedł sruy i rzeźni odbitę w gminach podmiejskich. Jak się okazało, polityka ma pewne posilaki co do sprawców.

Zuchwałoci bandytów. Kamienica Grajowerów przy ul. Zwierzynieckiej 1. 18 jest małym, brudnym piętrowym domem o wąskim froncie. Esar dostad się do oficy, gdzie na pierwszym piętrze mieszkał Grajowerow; trzeba przejść przez wąską sieni domu i przez długą wąską klatkę podwórka. Do szanłego mieszkania Grajowerów wchodzi się na piętrze po schodkach umieszczonych swęwarte.

Kuchnia jest bardzo mała. W chwili napadu służąca dremała na łóżku i bandyta srawu jej nie zauważył.

Ten podworec długi może na 30, a szeroki na 8 kroków, to istna pułapka! Z obu stron dworena mieszkał bowiem w ofynach licent lubatorowie, którzy kręci Grajowerów słyszeli musiel.

Zdumiewad się więc trzeba zuchwałstwem bandytów, którzy w tych okolicznościach wzięli się na napad.

Niewątpliwie jeden z bandytów był Krakowianinem i znał dobre sytuacje. Inni, jak sądził policyja, mogli być przybyszami z Krolestwa.

Bandyle byli seigani przez terminatorów p.

Flakowicz, ale grolli rewolwerami i przez to wstrzymali pogób.

Uderzający jest fakt, że w ostatnich czasach wszystkie bandyckie napady dokonywane zostały przed sądem (jak n. p. morderstwo Ferberów, morderstwo Stofów).

Po ślubie.

Dokonując historyjki opowiada w „Słowie Polakom” p. Kurek.

Poślubił ją Wasle było hojne, toasty wypłyły się, jak p solannego rogu obfitych, alkoholu była dno, zabawa przelęgająca się do rana.

Około godziny 5 rano zawiadł nowy żonk swego dugo nioświana do swego nowego urządzonego mieszkania, w którym narazicie znaleźli się sami. Nawet śladu jej jeszcze nie było.

Kalkiem sami!.. Ona była okropnie zawstydzona. Pierwszy raz w życiu sam na sam z mężem, bądź co bądź cichym, ho ani ojcom, ani bratem, ani nawet krewnym. I on był nieludowy, prawie takte zawstydzony. Osiemni! jej słowami, ale tak niegrzecznie, że jąki się, wikał i płót głośnawo, ramieniem się oraz wyciął.

Rozmowa nie kłóła się. — Widsz, że jesteś zmęczona, daszko, więc idź do łóżka... — Nie, nie, nie! Za żadne skarby! — Alak dziecko, przeczcił przy stole spać nie bę dziez, a smiesz się wyspać po tyle tradach... — Nie mogę... — Ja ciebie rozumem bardziej debrze — powiada mę — ty się tenieasz, ale ja wyjdę do drugiego pokoja i idę bęć na otomiane... — Chyba... — No, widziw... — W kilka minut później było już ciemno w mieszkaniu młodej pary.

Lecz po kwadransie dało się słyszeć dzwońnienie. Młody żonk wysiłek w nogi i otworzył. W drzwiach stała baba.

— Co jest? — spytał. — Siydzano, że państwo potrzebującie mleka. — To nieprawda — wrzasnął — wyndcie się! Zaledwie wrócił do swego łóżka, gdy żonk został zadowolni. Wyseł i otworzył. W drzwiach stał jakiś chłopak.

— Czego in dawanie, do dyabła, o godzinę? — Tyle czasu panu nie oddano, ale adoma rano. — No, esarad cheez, kto się do kawy! — Karali mi tu przynależć bulki do kawy. — Wynd się, nie trzeba mi bulki!

Trzasnął drzwiami i wrócił do łóżka. Ale za chwilę żonk został zadowolni.

— Cóż n dyabła, oni się zmówili, czy co za licho? — Otworzył drzwi i zobaczył przed sobą jakąś kucharzycę, która dydzano, że państwo potrzeba służy, a ona widział się wolny, więc...

Trzasnął drzwiami i dał sobie słowo, że więcej nikomu nie otworzy.

Wobec tego żonk został w drzwiach tak długo, aż sama pani zaczęła otworzyć, aby zobaczyć, kto przyszedł z eswarą. Młody męł się akakal zrytaści. Otworzył drzwi i zobaczył przed sobą znowu jakąś służ. Lecz już jej nie odprawił z słowem. Do-wiedziawszy się, że chciałyby wsiąść do nich do służy, wstrząsnął jej prawie gwałtem do mieszkania i błądy spytał.

— Powiedz antychmistr, skąd ty wiesz, że my szukamy służy i kto cię tu przysłał, żarzą uów, bo cię każę zamknąć!

Zamknięta służ zaczęła bełkotad: — Proszę się na mnie nie gniewać, ale jaka straszna pani stoi na Ryńku i popyta to rozmale służy. Gada im, aby nie mówili, kto im i idź kazał, bo wa się powiada. To jeszcze ma przyjdź oim służy i pibę podługaczy, jeden fruter, dwie fryzjerki...

— Cóż to za pani, jak wygląda? — Taka gruba pani z im. Piekarskiej we futrze, a wazymkim gada, aby zaraz iść i dwonić się otworzyć i daję im za drogę po kilka złotych.

— Już możecie iść. Wiem już o wszystkim! I przesłał dnt elektryczny.

Ta pani z im. Piekarskiej, to była matka panny, a której służy on się kiedyś starał i teraz, kiedy się z inną osad, postanowił zamknąć się i zapanu mu czar podstępnych upojów... Kobieta!

Z KRAJU.

Apetyt ks. Hohenlohego na Peronin. Z Zakopanem pizra nam: Piekna majętność pod Zakopanem, obelęzka wód Peronin, Szasflary i Murzawiczki, bęgała wiadomości smutnego przed kilku laty śp. Adama Usznickiego iście na sprzedaż.

Ap. Adam Usznicki pozostawił 6 dorosłych dzieci: pięciu synów i jedną córkę (kniężną Soltkowską).

Spadkobiercy nie mogą się pogodzić razem na ojcowiznie, wleśli niedawno do sądu obwodowego w Nowym Sączu skargę o zniesienie wspólności tego majątku, drogą dobrowolnej litagacyjnej sądownej sprzedaży albowiem podzielił fizyczny tego majątku nie mógł być przeprowadzony, gdyż w razie podziału na sześć

części, nęgłyby znacznej deprecjacji. Wyrok, eswarzający zniesienie wspólności przez sprzedaż litagacyjną, jest już prawomocny, obecnie zaś w sądzie w Nowym Sączu toczą się rokowania nad ustaleniem warunków litagacyjnych.

Pierwaz cęć wywołania oznaczona na kwotę przeszło półtora miliona koron.

Jest rzecz, zupełnie nowa, że żaden ze spadkobierców śp. Adama Usznickiego nie rozporządza tak znaczną gotówką, gdyż traktowały o kupno z wolnej ręki. Publikali magnat br. Zamojniki, nie ma wcale zamiaru niośnić się o nabytce tej majętności, wobec czego przy litagacji oferentami będą sami obcy ludzie.

Jak słychać majątek zamierza nabyć Prusak ks. Hohenlohe. Jest to znaczne niebezpieczeństwo dla Podhala.

Czerwoni bandyci wyborczy. Wa Łowiczu zakończył się wczoraj proces przed kilku eswaritami, którzy podczas wyborów do parlamentu napadli na lokal wyborczy narod. demokratów i obecnego tam posła dra Batagpill poranili łaskami w głowę Hierzman na podoł był niejaki Szpak, który także strzelił z rewolweru i leżącego posła Batagpill w brzuch kłosał.

Trybunał sądził Spakka za zbrodnię gwałtu pa-blicznego, lekkiego uszkodzenia ciała i podważanie czystości kandydacji na 5 miesięcy dożywotniego więzienia z post. om 14 dni i na poniesienie kosztów postępowania karnego, eswarzając poniszej wyklęgi wymiaru ze względu na rodzinę zasędnego.

Dzieciobójstwo. Z Tarnowa donoszą nam: Jak już donosiliśmy w dniu 18 lutego znalezione w kościele O. Bernardynów trupa 6-miesięcznej dziewczynki — Polleya wytopiła matką dzieciska w 30-letniej Katarzynie Krocbaum. — Wytopna ta matka uszła dale do dwu dni po mrozie, dopóki go w ten sposób nie ułmierała. Następnie zaś porzuciła je w kościele, dlatego, że jak się tłumaczyła, grabarz nie chciał dzieciska pochować. — K. Krocbaum oddane prokuratury.

Burmistrz miasta Nowego Targu wybrany został p. Józef Rajski, rzemiełnik.

Wypadek kolejowy. Dzisiaj rano o godzinie 8 na stacji Podgórze-Podgajna tuż przed budynkiem stacyjnym najęchła się jadącąca maszyną na stojące na bocznych torach wozy łowicze. Wskaznik karambolu trzy wozy zostały uszkodzone. Wypadku w ludziach nie było.

Z krajowej Rady szkolnej. Zanotował wypada pęgłorak o ustąpieniu p. Dembowskiego ze stanowiska wiceprezidenta Rady szkolnej. Pan Dembowski ma zajęć stanowisko p. Gwilińskiego w Wiedniu, a wiceprezidentem Rady szkolnej otrzymał m. pr. wywódcę krak. demokratów dr. B. Andruszaki. Stronictwo nasz. Jan dydzioł służył sobie jednak widział się goćnoid w rękach dr. Germanna lub prof. dra Twardowskiego. (Są to na razie pogłoski, faktem jest tylko, że działalność p. Dembowskiego ludzi powozeczne nie-zadowolono).

A więc Kurek!

Policyja krakowska otrzymała urzędową wiadomość, że aserzowany w Myślowicach robotnik, który się nazywał Jan Gnyń, a którego ryopis sądził się z ryopisem Korke, został po bliźnie na tyle głowy sągnowszony jako Kurek.

Co słychać w mieście?

Kalendarz na niedzielę.

Teatr miejski: „Moralność pani Dulskiej” popoł., „Luz de Coimbra” wiecz.

Teatr ludowy: „Wesela dwójka” popoł., „Sposób na męstwo” wiecz.

Kalendarz na poniedziałek.

Teatr miejski: „Księża Niedźmny”. Teatr ludowy: „Złoty rękaw” wiecz.

Reforma straż policyjnej. Na wczorajszym posiedzeniu om Kłobów demokratycznych Rady miejskiej, uchwalono następujące zasady dla swoich członków Komisyi statutowej: Zwazwyczaj, że najbliższe wybory do Rady miejskiej odbyć się mają w 1911 roku, a obywatla Kłoby demokratyczne mają do przekonania, iż przeprowadzenie tego terminu w drodze naturalnej nowej ordynacji wyborczej bez uwzględnienia systemu kurylago, byłoby rzeczą niemożliwą ze względu na krótkość czasu i obawy służy Sejm krajowy. Zwazwyczaj, że obywatla Kłoby przystępują do tego wielką wagę, abyż już przy najbliższych wyborach do Rady miejskiej liczne zastępy obywateli oddali prawo wyborczego niepodporządkowane, mogły w wyborach wzięć udział; obywatla Kłoby demokratyczne uchwały podjęć na teraz eswarzając reformę ordynacji wyborczej gminnej przez poprowadzenie obecnie obowiązującego systemu kurylago.

W tym celu należy: 1) Obowiązywać system kurylago zastąpić przez dodanie nowej kuryi powozecznej głosowania skonstruowanej według podstawowych zasad natowy wyborczej do Rady państwa, a w sile rdworządnej innym kuryom; 2) Obecne kuryi handlu i przemysłu, indziei kuryi własności (realności) poddać granicznej rewizji i odpowiedniej reformie; 3) Wprowadzić za wzorem innych ustaw wyborczych postanowienia naturalne, gwarantujące czystość wyborów i zaprowadzić bezpośredni sposób głosowania dla obywatli z wykluczeniem pełnomocnictw; 4) Pracę kuryi

kacyjną w ten sposób przyspieszyć, iżby, bez względu na chwilę faktycznego wezwania gmin podmiejskich do m. Krakowa, wybory w r. 1911 odbyć się mogły na podstawie zreformowanej ordynacji wyborczej przeprowadzone być mogły.

Z teatru miejskiego. „Luz de Coimbra” Łowicza grana będzie w niedzielę po trz. drugi. Na przedstawieniu popołudniowym akcje się nie grana od kilku miesięcy komedia Zapiski: „Moralność pani Dulskiej”. W poniedziałek „Księża niedźmny” Calderona-Słowackiego.

Gościnne występy A. Zimajer i H. Zimajer-Raspakij w teatrze ludowym zastępowali aserzkie warstwy publiczne nazyw, o czym eswarzacy wczorajsze przedstawienie, które wypełniło się teatralną do ostatniego miejsca, tak, iż wiele osób odeszło do zamkniętej kasy.

Wiekuszek potwierdził zostanie w sobotę 4-tą aktywo wiodęci p. t.: „Sposób na męstwo”, w którym ciele artystki teatrów warszawskich eswarzili wytrzymać na gościnnych występach w Poznaniu.

Salon „Ars”, wzbogacając nieludowy nowymi dziełami sztuki pierwszorzędnych malarzy żyjących i zmarłych artystów, wystawił obecnie między innymi: prof. Teodora Axentowicza „Une mondaine”, Aleksandra Gierzyńskiego „Portret katedry w Wroclawie”, Karola Wierusz Kowalskiego „Sanna w górach”, Jana Stanisławskiego „Step ukraina”, prof. Leona Wysockiego „Wzrost w nocy”, Stanisława Wyspiańskiego „Dziwacz z naczyniem” i Stanisława Polczarskiego terracotta grupę „Macierzyństwo”.

Nadzwyczajne zgromadzenie Tow. Wielkopolskiego odbędzie się dnia 9 bm. o godz. 8 wieczorem przy ul. Karłowickiej 1. 4.

Z krakowskiego Tow. równoprawienia kulturalnego. W niedzielę dnia 7 b. m. o godzinie wpół do piętej po południu w sali wykładowej Uniwersytetu ludowego (ul. Św. Marka 1. 16) p. Wanda Kaczkówna miała będzie odczyt z dyktanda p. t.: „Ruch kobiecy”. Wstęp dla członków wolny, obcy piazę dziesięć halery.

Kapelmistrz Czapowski akompletował orkiestrę koncertową, która wystąpi przed publicznością krakowską w sali Starogo Teatru 16 b. m. — Orkiestra ta wykona „VIII. symfonij Beethovna i Liarla posmut symbolizacji „Mazepa”, odczą w Krakowie naczęwy. Solista tego koncertu symbolicznego będzie pianista Ferruccio Busoni, który odczą koncert 6-dm Beethovna z orkiestrą i kilka utworów solowych.

Najbliższy wykład z zakresu psychiatryi dla urzędników eswarzających i prekuratorów państwa odbędzie się w poniedziałek d. 8 b. m. o g. 6 wieczorem w „Collegium novum” w sali Koroniki.

„Za winę służy”. Jeden z naczęwy znanych eswarzających a-bonamentów, p. J. S. pizra nam:

„Po 4 p. Gorylewy pozostało troje dzieci, sru jest przy mrozie ma lat 10, oferszka zapiekanek słu jedną z pań i wzięła do siebie, pozostał jednak synek 7 lat litęży, który bez żadnej opieki został, a tylko przez litęż lokatorów chwilowo go karmia, i gdzieśby prencjacja, w dodatku mieszkanie zamknięte, gdyż z drugu zabrakł kłosa, dziecko nie ma gdzie-robę i do szkoły nie może iść”.

Czyż dziecko bledne ma cierpieć za winy ojcow? Moszby władze lub paule ofarsze zapiekanek słu sieroty słu dą dziecku względne wychowanie, aby w przyszłości nie stał się znowu utrapleniem społeczeństwa”.

W szkole zawodowej dla z uczniów emkularyzacji, mieszczącej się w Akademii handlowej, zakończył karę III. i, najwyższy, swój rok szkolny 28 lutego b. r.

Na kuracie wykładowej: stylizacji p. Syc, rachunki buchalterskie p. Kraskowski, obal nasycelowe inteligentny eswarzający wydział, naczęwy ięzyka niemieckiego profesor Adak. hand. typograf, naczęwy ięzyka niemieckiego i rzyński zakonnik p. M. Urbaniak, zastępną starszego eswarzającego, rzyńskiów wolnorożnych eswarz p. Misky, prof. szkoły realnej, wreszcie naturalnowadawstwo przemysłowe wykładowca urzędnik koncept. magistrat p. St. Hatko.

Tenizowie, w liczbie 11 uczęszających na kurs, wykazali słuśną pracę i znakomite postępy w czasie służyów. Grupa profesorów, na prośbę nieludowych, pozwoliła na aserzowanie na naczęwy innych przedmiotów, którym przysłuhiwać się będą w roli hołpmistów.

Wylew Rudawy przy ulicy Łobzowej i Krapi-czej nastąpił wczoraj po podłożu z powodów utworzenia się zatoru skutkiem odwilży przy waloach miedzy ulicami Ślask i Siemiradskiego. Woda nie mając odpływu wystąpiła na słuć i zalała gościniec i chodniki. Na miejsce przybyła straż pożarna, która przebiła i usunęła nagromadzone bryły lodu i sapobiegła dalszemu wylewowi.

Konferencja w sprawie budowy domu eswarowego w niedzielę o godzinie 11-30 przed południem odbędzie się w przysiędy Magistratu miasta Krakowa. W konferencji wazną udział reprezentanci gminy i delegaci izby rękodzielniczej.

Wypadek przy pracy. Wczoraj po południu kogo godzinę 5 zdarzył się we fabryce kasyi kłodzkiej w Dąbni nieszczęśliwy wypadek, który męł dwóch robotników powzięł życia. Przy podnoszeniu kłosa na rusznikownię, usnęli się obrysnąć belki i spadły na

Wskazania: choroby serca i naczęwy, przewlekły nieżył oskrzeli, niedowład kiszek, otępiłość, choroby nerwowe. Leczenie artyryzm i reumatyzm gorącym powietrzem.

Aparat Roentgena — Sala operacyjna — Pokoje dla chęrych. Dr Merz. Dr Staszewski Dr Wachtel.

Mechanoleczniczy Zakład Zanderowski

Lecznica chirurgiczno-ortopedyczna ul. Zybkiewicza 9, Tel. 796.

od 9-1 i od 4-6.

Na most!!

Najlepsze ciastka i cukry tylko z cukierni

J. PRZĘŻYNY i tysięce smażone na masle na post.

negi robotników: Ignacego Dobrza 29-letniego i Józefa Tranki 20-letniego, przyczem Dobrza dostał złamanie prawej nogi, bardzo niebezpieczne, a Tranka leżący kontuzji. — Zawieszano Pogotowie opatrzyco przywózczo i przewoźco do szpitala św. Łazarza.

Odczyt prof. Emilia Wyroba p. „Alkohol i prostytucja, a choroby weneryczne i gradzica” odbył się jutro w niedzielę o godz. 3 po południu w Uniwersytecie Jagiellońskim. Wstęp tylko dla męzczyzn. Młodzież szkół średnich nie będzie dopuszczona.

„Eleuteryi” W nowym własnym lokalu przy ul. Zwierzynieckiej 1. 8 partii wygłosz w niedzielę o godz. 7 h. m. p. Mieczysław Zielenkiewicz przedstawił temat: „Czego chcą od Wasi”. Przegląd o godzinie wieczornej. Po wyrecytowaniu poradnika zabawa towarzysza urzeczona śpiewem, deklamacją i monologami. Wstęp bezpłatny.

Ze stacji ratunkowej W nocy przyprowadził policjant farną z Grzegorzki, nazwiskiem Wacław Marcin, którego towarzysze libacji nocy napadli i pobili, powodując liczne obrażenia zewnętrzne. Opatrzono go i odesłano do domu.

Naj nowszą zmiłką się Maryja Sikorska, dziewczyna, na lekkich obywateli, w towarzystwie policjanta, mając obnie pogrążonego odłamkami ryby, która powyszyła „pod telegrafem”. Opatrzono ją.

Nieuczciwa służba. Policja aresztowała wczoraj 18-letnią Annę Skowron, ze Szwacowic, która będąc w służbie u p. Wincentego Bielickiego, od listopada roku zeszłego do marca b. r. pokradła garderobę i gotówkę w sumie 10 kor. na służbę swego służbowca. Inkwizycja przynajmniej się do kradzieży. Rzeczy skradzione odebrano jej, a gotówkę wydała. Szwaczówna osadzono w kowie.

Podejrzany posiadacz futra damskiego. Wczoraj wieczorem aresztowano na dworcu kolejowym niejakiego Idziego Wydziałowa Zygmunta z Ładziwa (Król. Pol.), który chęć do posługiwania kolejowych zastawców kosztowne damskie futro. Futro to pochodzi prawdopodobnie z kradzieży. Przy Zygmuncie znaleziono srebrną popielniczkę z wyrytym nazwiskiem A. Bielicki. Dalszka. — Podejrzany jegożemność osadzono pod telegrafem.

Z Podgórz. (Nowy kociół. — Z kroniki policyjnej). Wstrzymane wtekniętymi rękami około wykonczenia nowego kociółka w Podgórzu rozpoczęły się na nowo i jest nadzieja, że za kilka miesięcy zostaną ukończone. Wszystkie roboty ślusarskie i stolarskie są już wykonane, pozostała tylko wieża na kociółce i poleżenie podłogi, oraz wzniesienie wieży. Oprócz tego w fabryce brązowniczej p. Szejca jest w robocie piękne tabakernik, które stało na głównym ołtarzu. Komitet budowy spodziewa się konsekracji kociółka najdalej w sierpniu.

Anna Mazur, 18-letnia, z Woli Zatorskiej zgłosiła się dnia 1 b. m. do szpitalu u p. Zaleskiego. Po pięciogodzinnej policyjce pokradła ona swemu służbowca wielką garderobę i 10 kor. gotówki i zbiegła. Policja śledzi za złodziejką.

18-letni Kłimant Haffner z Chmielnika obrabiał swego współlokatora B. Szeja i zbiegł. Haffner zabierał na palto wartości 50 kor. i zegarek srebrny z łańcuszkiem wartości 34 kor. Zawiadomiona policja poszukuje złodzieja.

Do wyrobyńcy Dankowej przysłała znajoma jej 35-letnia służąca, Salomea Wiśniewska i prosiła ją o pożyczkę 35 kor. na co dała jej w zastaw banknot storkowy. Jak się okazało, banknot ten był tylko reklamową kartką jakiejś węgierskiej firmy. Oszkarnka przysłała co innego na policję, która zajęła się wysledzeniem oszkieta.

Zmarł, ś. Konstanty M. Górski, prof. Akademii Sztuki Pięknych, członyk polski i estetyk, zakończył życie nieszczęśliwie.

Maryja Łysakowska, nauczycielka, zmarła w Krakowie w 30 roku życia.

Józefa z Szankiewiczów hr. Grodzkiewiczowa, zmarła w Krakowie w 85 roku życia.

Pogrzeb ś. p. k. Borsauka. W kościele grecko kat. św. Norberta, gdzie spoczywały zwłoki ś. p. Borsauka, rozpoczęły się dziś rano o godz. 11 ceremonie pogrzebowe. Kociół zapelnia tłumnie ludność raka. Z lańcuszkiego duchowieństwa przybył biskup-archidiecezjalny. Nowak na czele kapłanów krakowskich, prelat b. Krowczyński i biskup litewski. Duchowieństwo grecko-katolickie reprezentowali biskup przemyślski ks. Cieszkowski na czele licznie przybyłych dostojników kościelnych i kleru grecko-katol.

Na trumnie stała awangarda i kielich, jako symbol kapłaństwa zmarłego.

Mowę pogrzebną wypowiedział w języku ruskim kanonik przemyślski ks. S. przyszyński zmarłego.

Nastąpił biskup Nowak, w towarzystwie kanoników kapituły krakowskiej, odgłoszący żałobne słowa. Po odprawieniu pogrzebowych modlitw przesyłał biskup grecko-katol. Cieszkowski, któremu odpowiadał Hieronim, wyraził kondolencje. Na czele postępowania duchowieństwo lańcuszkie kanonik: Dominikowski, Romifortski, Reformator i t. d., następnie chór, złożony z alumnów grecko-katol., poczem biskup Cieszkowski i kapłan Nowak, w otoczeniu licznych kleru. — Za trumną postępowala rodzina zmarłego i liczna po-

bierność, między którą widzieliśmy delegata namiestnika Federowicza, prezydenta miasta dra Łas, poła Petelina i w. l.

Z teatru ludowego.

Pierwszy gościnny występ p. Adolfiny Zimaier i Heleny Rapackiej osiągnął do budynku przy ulicy Rakajskiej (tymczasowy zastęp publiczności). Odgłoszone wesołe wokalnie Hannequella, w którym p. Zimaier przedstawiła starszą ciotkę teatralną, eks-baletnicę panią Marszał. Jedną z jej świątecznych ról tej niepojętej, niezdrowej polskiej szanowności. Oczywiście wspomniany wokal nie miał nic do siebie „ludowego”, jest to zresztą, pikantry fabryk francuski z dawnych lat. Ale należy sobie raz powiedzieć, że „ludowość” teatru ludowego jest fikcją. Nie istnieje u nas ani repertuar „ludowy”, ani niema publiczności „ludowej”. Teatr, który nazywamy w Krakowie „ludowym”, utrzymuje się może jedynie jako teatr popularny, o cennej bardzo przysługach, kulturowych w pierwszym rzędzie wodowil, lekką operetkę i melodramat, a zadaniem wychowawczo-kulturowym czyniący załatwianie przez wybitniejsze chwilek dramatów o tendencji patriotycznej. Teatr mieści w Krakowie, który musi się utrzymywać na wysokim poziomie sztuki i dążyć w każdym kierunku do doskonałości, nie może natomiast tanich cen wstępów: jakże niebezpieczne dla publiczności względnie niebezpieczne, zamożniejsza, wybredna. Są jednak w Krakowie rzemieślnicy, spragnieni samostanowienia rozrywki, spragnieni lekkiej muzyki, śmiechu; są rzemieślnicy publiczności salowej, dający zobowiązania komedii, jak do wzruszenia melodramat. Potrzebom tej publiczności, która z powodów wysokich cen oraz z powodu wysokiego poziomu repertuaru w teatrze miejskim, albo wale nie, albo tylko z rzadka do tegoż teatru uczęszcza, winien teatr ludowy, alim teatr popularny zadość uczynić. Powstanie takiej sceny jest w Krakowie bardzo pożądaną, a przenosi jesteśmy, że istnienie jej na frekwencji w teatrze miejskim wskazywałyby tymczasem wpływać nie może. Dyręctwo teatru ludowego za dwa, trzy tygodnie objął m. p. dyr. Rygiel. Nie znamy planów i zamiarów p. Rygiela, ale widzimy w nim wybitnego kierownika, który potrafiłby wegetującą dziś scenę ludową podnieść i rozwinąć i stworzyć w Krakowie drugi teatr, teatr popularny. Niema na ten cel wprawdzie w Krakowie odpowiedniego gmachu, ale do biedy można w dzielnicę budynku ujeżdżalni; sala jest wielka, pomieści do 1400 osób, wymaga jednak dalszych a dalszych, aby mogła należeć do teatrów ludowych. Nie wątpimy, że dyr. Rygiel, decydując się na objęcie tegoż budynku, zdecydował się także na potrzebne przeróbki. A mianowicie: na rozszerzenie sceny, na sprawnienie odpowiednich dekoracji, na postawienie krzesła (przynajmniej w pierwszym rzędzie) zamiast niewygodnych ławek na utworzenie garderoby (ale nie przymusowej), na zaprowadzenie wentylacji sali, na splatowanie blatuśnego dziedzińca przed teatrem etc. No, i oczywiście w pierwszym rzędzie należy pomyśleć o uzupełnieniu personelu zdolnymi i miłośnikami.

P. Poleński, który miał najgłębsze zamiary, nie mógł, zapewne z powodu braku środków finansowych, pokonać wszystkich wielkich trudności, z jakimi zmagał na każdym kroku walcząc: w każdym razie jednak zdziślał dość i utworzył drogę swemu dalszemu rozwojowi w wytworzenie zastępcy, który, niewątpliwie, zdołałby w Krakowie także powołać, jakie ma alimty w Poznaniu.

Niebezpieczeństwo wojny.

Sztynąca w Belgradzie jest bardzo niejasna i — poważna. Dzienniki domagają się wojny. Zamożniejsi mieszkańcy z Belgradu wyjeżdżają. Podobno także król wyjechał.

Telegramy z nocy.

Podtrzymanie żądań serbskich. Belgrad. Ogłoszona przez Petersburską Agencję telegraficzną treść noty serbskiej komentują w tutejszych kołach politycznych w ten sposób, że Serbia wprawdzie nie żąda od Austrii odszkodowania terytorialnego, ale jednakże oczekuje od Europy przyznania tych żądań, albowiem porzeczono się przez Turcję Bośni i Hercegowinę, sprawa ta obchodził mocarstwa, które Austrii dały mandat do okupacji. Z powodu tego Serbia podtrzymuje wszystkie swe znane żądania, uważa mocarstwa za jedynie kompetentne forum i do niego się zwraca. Punkt ciężkości został teraz przeniesiony z Belgradu do Petersburga. Równocześnie jednakże rząd serbski szukał na Bozyę całą odpowiedzialność za dalsze wypadki i za umianę aneksji B. i H. Jeżeli uznano aneksję miało nastąpić bez uwzględnienia żądań serbskich. Serbia będzie się uważała za zupełnie zwolnioną od wszelkich zobowiązań wobec Rosji i pokój europejski.

Belgrad. Wczorajszą wiadomościom dzienników wiedeńskich, że w Belgradzie i w okolicy B. i H. wywołano w Belgradzie wielkie wzburzenie, miało, że uważają za wykluczone, by wiadomości te były prawdziwe. Ogólne panuje sąspieranie, że także stanowisko rządu serbskiego spowodowało by natychmiastowy jego upadek. Mimo to dzienniki wzywają rząd kategorycznie, by dał w sprawie tej wiadomości wyjaśnienie.

Politika żąda natychmiastowego ogłoszenia treści odpowiedzi serbskiej, aby ogół się zorientował, czy szachy do zbrodni, czy też brak zrozumienia interesów. „Mati Journal” domaga się wyjaśnienia, aby rząd serbski nie odstręgał pojęcia. Gdyby wiadomości plan wiedeńskich się sprawdziły, wówczas należy wstrząsć lud, aby ukłamał ten rząd. Dzienniki rządowe natomiast starają się publiczność przekonać, że niema powodu do niespokojenia. „Samoprawda” podnosi, że Serbia w obecnej sytuacji pozostać nie może i musi szukać drogi do morza. To żądanie jest ekonomiczne a nie polityczne. Także organ młodzieżowy „Odlık” wyraża, że żądanie terytorialne Serbii celem uzyskania połączenia z morzem nie jest polityczne tylko ekonomiczne.

Kolonia. Köln. Ztg. p. p. w sprawie konferencji europejskiej: Wzway Austro-Węgry przed trybunał europejski jest rzeczą nadzwyczajnie niebezpieczną. Austro-Węgry mogą tylko wyjąć amunicję do zmiany stanowiska. Jednakże niebezpieczeństwo jest tylko pozorne.

Starcie Austro-Węgry z Serbią mogłoby tylko przez interwencję jakiegoś wielkiego mocarstwa zamienić się w ogromny pożar. Jaką jedyną mocarstwo, mogąc interweniować, wchodzi tu w rachubę Rosja, która jednak nie poważa się żądać wojny, tem bardziej, że punkt sporny między Austro-Węgry a Rosją jest dość długi.

Przedwysyłki tedy treść trzeba trzeba spokoju i siłę krwi. Mamy nadzieję, że austriacka i węgierska prasa obywateli nieco swój ton. Nie wątpimy, aby żądano od Austro-Węgry czegoś, coży ubliżało ich honorowi i państwowemu i godności.

Abdykacja króla Piotra? Belgrad. Onegdaj na posiedzeniu komitetu obrony narodowej miał prezydent Musićić zapowiedzieć proklamację ks. Jerzego królem.

Zbrojenia Serbii. Lubiana. „Slovenec” donosi dalej, że rząd serbski czyni w dalszym ciągu gorączkowe przygotowania do wojny z Austro-Węgry. Celem wyboru, że wódz Sany i Danaju obwarowane jest mianem. Zapasy amunicji w ostatnich dwóch tygodniach zostały powiększone.

Belgrad. „Stampa” donosi, że minister wojny zamówił w Niemczech 150 karabinów maszynowych.

Wyjazd króla Piotra z Belgradu? Belgrad. „Stampa” donosi, że król Piotr wyjechał już do Kragujevac. Rząd ministrów polecił królowi ten krok się względem na jego bezpieczeństwo, wobec trwającego dalej konfliktu z Austro-Węgry.

Wstrzymanie eksportu żyty z Serbii. Salenka. Serbia wstrzymała eksport zboża i — jak słychać — także bydła.

Telegramy z soboty południa. Oświadczenie Austrii.

Wiedeń. C. k. poseł w Belgradzie hr. Forgach otrzymał polecenie oświadczenia rządowi serbskiemu, że oba rządy monarchii, z powodu zachowania się Serbii w ostatnich miesiącach, ku swemu ubolewaniu nie są w stanie przedłożyć traktatów handlowych z Serbią do parlamentarnego zatwierdzenia. Nawigując do tego hr. Forgach oświadczył, że rząd monarchii ma stanowczą nadzieję, że Serbia, która — jak słychać — idąc za poradą mocarstw zdecydowana jest swą politykę co do Bośni zmienić, to swoje rozstrpne postanowienie i swój zamiar utrzymania pokoju i przyjaźni stosunków z Austro-Węgry, poda do wiadomości. Skoro rząd austro-węgierski o tem zostanie zawiadomiony, byłoby gotów wejść w rokowania w sprawach handlowych i komunikacyjnych między monarchią a Serbią.

Znowu enuncjacja rządu serbskiego. Belgrad. Długo przedpóźnionemu pojawił się następujący półroczny komunikat: W związku z rokowaniami, które się odbyły między mocarstwami, podpisaniem na traktacie berlińskim w tym kierunku, aby Serbia w interesie utrzymania pokoju europejskiego zrezygnowała z żądań terytorialnych, Rząd w zamiarze utrzymania godności i powagi Serbii, przedkładał osobne, przyrzeczone królowi rządu serbskiego, celem ukłowania go do wyżej wymienionego postanowienia, przesłać ankiety przyrzeczone do kroku zbiorowego wszelkich mocarstw. Rząd serbski postanowił w granicach, należonych mu przez interesy narodu, odpowiedzieć przyjaźnie na rady niedelikatne przez Europę, do których później przyłączyły się Anglia, Francja i Włochy, które z ochotą.

Serbia chce przez to dać dowód swoich pokojowych i szczerych życzeń utrzymania harmonii z sąsiadami wielkich mocarstw. Rząd serbski,

który nawet myśleć nie może o zrzuconiu się aspiracji serbskich w jakimkolwiek kierunku, stwierdza ponownie, że kwestya bośniacka ma charakter europejski. Rząd serbski zapewnia kategorycznie, że wniebie pódle za inicjatywą, która wielkie mocarstwa w ciągu dalszych rozmów tej sprawy nową, jeżeli utrzymują się od wywołania jakiegokolwiek konfliktu podlega tego ciężkiego przesilenia. (Same dieuenacene frazesy i Frepp. Rad.)

Komunikat ten został, jak słychać, przedpóźnionem znowu cofnięty po nadesłaniu odpowiedzi Rosji na oświadczenie rządu serbskiego. W ciągu dnia dalszego lub jutro ma się pojawić obszerny półroczny komunikat, przedstawiający kroki Rosji i odpowiedzi Serbii.

Ochotnicy dosięcy. Petersburg. „Rjez” donosi, że znaczna część rosyjskich ochotników wojskowych odejść do Serbii na Odesę.

Parlament turecki. Konstantynopol. „Tanin” donosi, że sułtan zjadł w siebie ciemno odczytania patentu, przedkładającego sesję parlamentu o 3 miesiące.

ZE ŚWIATA. Przed otwarciem z trupa czaiek. (Do ilustracji tytułowej). Straszna scena, uwidoczniona na naszej rycinie, można co roku obserwowaną w Neapoli, w kościele cmentarnym, w ostatnich dniach lutego. Setki kobiet i męczyzn odprawiają w tym czasie modlitwy przed otwarciem z trupów czaiek, budowanych w katakumbach kościoła cmentarnego. Nabożeństwo to odprawiane jest na pomnikach cholery, która w ubiegłym wieku zdłaziłażkowała tamtejszą ludność. Czaiki są pochodem z owych czasów.

Zachępczenia rodzin żołnierzy. W ministerstwie wojny opracowywano obecnie projekt zabezpieczenia wdów i sierot poległych na wojnie żołnierzy, tudzież zapośredniczenia rodzin żołnierzy, biorących udział w kampanii wojennej. Według obcych uchwał w kampanii wojennej i urzędników wojennych otrzymywali w czasie trwania wojny tylko kwatery, a utrzymywali się własnym kosztem. Rodziny podoficerów otrzymywały mieszkani skarbowa, nadto małżonka dostawała pensję, a dla porycy menaży i chleba — dwieście zaś za pół porycy, co czyniło dla osoby podoficera razem z 3 dziećmi 70 groszy dziennie. Bądź co bądź na 4 osoby bardzo mało. To że projekt powołany był opracowany sprawliwie, aniżeli dotychczasowa ustawa.

Menażory. — Chodź za mną do menażery!... — Dzielę się ci, mam tego doży w domu: są na wciąż papie, jak sroka; córka powtarza słowa francuskie, jak papuga; najmłodszy syn płacze, jak kot; najstarszy lampartuje się, a teściowa przebiega jak lis, nazywa mnie niedźwiedziem...

Dwa pewne środki przeciw zplierzchnięciu rąk i twarzy: „Leczenie” **MALINOWSKIEGO** z zapachem wody kolońskiej **CHLODERMINE** (Cena 70 h.)

Skutek niezawodny, lecz sądzić wyrobów Malinowskiego.

Nadeślane Lecznica chirurgiczna i Instytut Roentgenowski **Dra Artura Frommmera**

Odsłonek ambulatorium dla mniej znacznych osób. Główna siedziba, z siedzibą **Kraków, ul. św. Tomasz, L. 15. l. p., Telefon Nr. 81 (róg ul. Florjańskiej).** Ordynuje od godziny 9-11 i od 4-4.

Zawiadomienie. Z powodu przeróbki magazynu wydawana będą począwszy od 10 marca b. r. wszelkie materyjały tytułowe PP. Trafikantom zamiast w lokalu przy Linii A-B

przy ulicy św. Krzyża L. 13, na parterze od frontu,

a to są do wykonania wszelkich robót w obecnym magazynie.

Wawrzyniec Bujański.

Perfumy, wody toaletowe, C. Szczepkowski
mydła, pasty, Wody do ustu, 2 Kraków, GRODZKA
Szczotki do włosów, sznurek, 2
SZCZOTECZKI do zębów, rąk itd. Ceny niskie, towar doborowy. W niedzielę i święta zamknięta.

